

Hospodine, celým svým srdcem ti vzdávám chválu, o všech divuplných činech tvých chci vypravovat. Budu se radovat, jásosem tě oslavovat, tvému jménu, Nejvyšší, pět žalmy.

Moji nepřátelé obrátí se nazpět, upadnou a zhynou před tvou tváří, protože mi zjednal právo, obhájils mě, usedl jsi na trůn, soudce spravedlivý. Okřikl jsi pronárody, do záhuby svrhl svévolníka, jejich jméno zahladil jsi navěky a navždy.

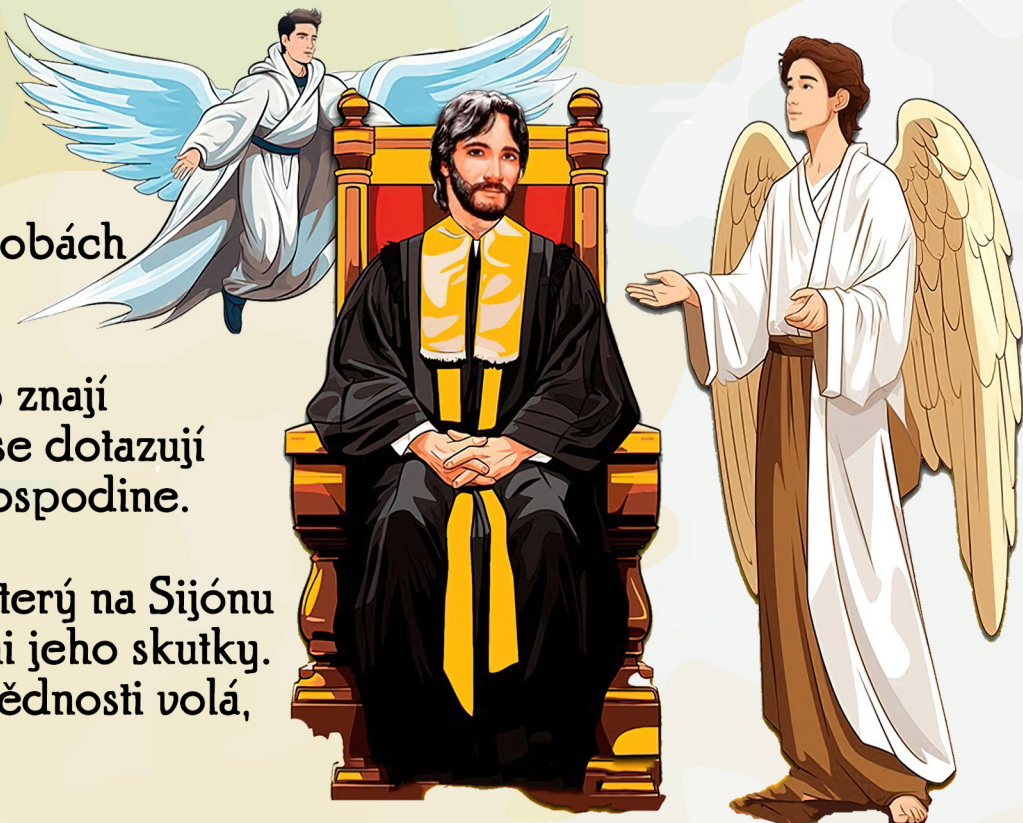
Po nepříteli zůstaly provázky jen trosky. Vyvrátil jsi jejich města, i památka na ně zašla.

Hospodin však bude trůnit věčně, soudnou stolicí má připravenou.

Rozsoudí svět spravedlivě, povede při národů dle práva.

Hospodin je zdeptanému nedo bytným hradem, v dobách soužení je hradem nedobytným. V tebe nechť doufají, kdo znají tvé jméno. Vždyť ty, kdo se dotazují po tvé vůli, neopouštíš, Hospodine.

Pějte žalmy Hospodinu, který na Sijónu trůní, oznamujte mezi lidmi jeho skutky. Za prolitou krev k odpovědnosti volá, pamatuje na ni, na úpění ponížených nezapomněl.

Hospodine, smiluj se nade mnou, pohled', jak mě ponižují ti, kteří mě nenávidí, smiluj se ty, jenž mě zvedáš z bran smrti! O všech chvályhodných činech tvých chci vypravovat v branách sijónské dcery, budu jásat nad tím, žeš mě spasil.

Pronárody klesly do pasti, již udělaly, v síti, kterou nastražily, uvízla jim noha. Hospodin tu zřejmě zjednal právo: svévolník uvízl v léčce přichystané vlastní rukou. ~ Higgájón.

Do podsvětí se navrátí svévolníci, všechny pronárody, jež na Boha zapomněly. Ubožák však nikdy neupadne v zapomnění; naděje ponížených nikdy neztroskotá.

Povstaň, Hospodine, ať si člověk nezakládá na své moci, ať už pronárody stanou před tvým soudem! Hospodine, zdrť je strachem, ať si pronárody uvědomí, že jsou jenom lidé.